Dosarul nr.5r-31/2026; 4-26029615-51-5r-10032026

H O T Ă R Â R E
În numele legii

01 iulie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Petiționarului Igor BULBAȘ
Apărătorului petiționarului, avocatul Ion CĂPĂȚÎNĂ
În lipsa:
Reprezentantului agentului constatator Ion GROSU

examinând în şedinţa de judecată publică contestația depusă de avocatul, Ion Căpățână, în interesele petiționarului, **Igor BULBAȘ,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 232008 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 21.02.2026 de către reprezentantul INSP, Ion Grosu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.240 alin.(1) Cod contravențional,

constată:

1. La data de 26.02.2026 avocatul, Ion Căpățână, acționând în interesele petiționarului, **Igor BULBAȘ,** a înaintat contestaţie în instanța de judecată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 232008 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 21.02.2026 de către reprezentantul INSP, Ion Grosu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.240 alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 lei și 2 puncte de penalizare.
2. În motivarea contestaţiei a indicat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.1794692586077666 din 21.02.2026, întocmit de agentul constatator, Grosu Ion, al INSP al IGP al MAI, **Igor BULBAȘ** a fost atras la răspundere contravențională în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i imputată încălcarea marcajului rutier 1.1.1 și efectuarea unei depășiri neregulamentare.
3. Consideră că actul contestat este nelegal, neîntemeiat și urmează a fi anulat din următoarele considerente.
4. Procesul-verbal și decizia nu sunt susținute de probe suficiente și verificabile care să confirme existența faptei contravenționale.
5. Potrivit principiului legalității și prezumției de nevinovăție aplicabile și în materia contravențională, sarcina dovedirii existenței contravenției aparține exclusiv agentului constatator. Conform Codului contravențional agentul constatator are obligația de a constata complet și obiectiv circumstanțele cauzei și de a administra probe suficiente pentru stabilirea existenței faptei.

6. Menționează că în speță, chiar din conținutul procesului-verbal rezultă expres că în susținerea constatării contravenției urma să fie anexată o secvență video. Cu toate acestea, la transmiterea materialelor către instanță a fost remis exclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, fără suportul video indicat în cuprinsul actului. În lipsa acestei probe:
   - nu poate fi verificat locul exact al pretinsei încălcări;
   - nu poate fi verificată existența marcajului rutier;
   - nu poate fi verificată manevra efectiv executată;
   - nu poate fi verificată poziționarea vehiculelor;
   - nu poate fi verificată aprecierea agentului constatator privind pretinsa depășire neregulamentară.
7. Procesul-verbal nu poate substitui proba.
8. Constatarea agentului constatator nu beneficiază de valoare probatorie absolută și nu exonerează autoritatea de obligația de a demonstra existența faptei.
9. În susținerea contestației a invocat prevederile art.2, 7, 375, 441 Cod contravențional.
10. Reieșind din considerentul că pe cazul dat există doar poziția agentului constatator și, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanța de judecată urmează să constate că fapta contravențională nu a fost probată, iar conform prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.
11. A mai indicat că, beneficiind de prezumția de nevinovăție, petiționarul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina administrării probelor îi revine nemijlocit agentului constatator.
12. Prin urmare, procesul-verbal de constatare cu privire la contravenție trebuie să aibă la baza întocmirii sale mijloace de probă temeinice în ceea ce privește vinovăția contravenientului în săvârșirea faptei, mențiunile agentului constatator înserate în actul sancționator neputând singure servi drept temei pentru aplicarea sancțiunii contravenționale în absența altor mijloace de probă. În lipsa probei video indicate chiar de agentul constatator, concluzia privind existența contravenției rămâne neconfirmată.
13. Menționează că a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul persoanei de a fi informată într-o limbă pe care o înțelege, or **Igor BULBAȘ** este vorbitor preponderent de limbă rusă. Deși posedă într-o măsură limitată limba română, nu o cunoaște la nivel suficient pentru înțelegerea completă a conținutului procedurii contravenționale și a consecințelor juridice ale semnării actelor.
14. Potrivit principiilor procesului echitabil și garanțiilor procedurale aplicabile și în procedura contravențională, persoanei trebuie să i se explice motivul opririi, natura încălcării imputate, drepturile procesuale, conținutul actelor întocmite.
15. În speță, petiționarului nu i s-a explicat într-o limbă pe care o înțelege:
   - care este abaterea concretă imputată;
   - care este marcajul pretins încălcat;
   - ce consecințe juridice produce semnarea procesului-verbal.
16. Din percepția petiționarului, motivul opririi era depășirea vitezei în localitate și nu pretinsa încălcare a marcajului rutier.
17. Semnătura aplicată pe procesul-verbal nu poate fi interpretată drept recunoaștere a vinovăției și nici drept renunțare la dreptul de contestare, în condițiile în care nu s-a demonstrat că persoana a înțeles conținutul actului.

18. Referitor la faptul că îndoielile privind existența faptei urmează a fi interpretate în favoarea petiționarului, a mai indicat că procesul contravențional este supus principiului prezumției de nevinovăție. Orice dubiu privind existența faptei, modul de constatare, suficiența probelor, legalitatea administrării acestora urmează a fi interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere.
19. În cauza de față, lipsește proba video menționată chiar de agentul constatator, lipsesc alte mijloace obiective de probă, lipsesc explicații privind imposibilitatea prezentării suportului video, petiționarului nu i-au fost explicate efectiv drepturile și natura încălcării. Prin urmare, existența faptei contravenționale nu este demonstrată.
20. Având în vedere lipsa probelor, care confirmă existența contravenției, imposibilitatea verificării constatărilor agentului, încălcarea dreptului la apărare, neasigurarea înțelegerii efective a procedurii, procesul-verbal contestat și decizia de sancționare sunt nelegale și urmează a fi anulate.
21. În ședința de judecată petiționarul, **Igor BULBAȘ**, și apărătorul acestuia, Ion Căpățână, au susținut contestația înaintată și au solicitat admiterea acesteia.
22. Reprezentantul agentului constatator, Ion Grosu, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării, deși a fost citat legal, dovada fiind anexată la materialele cauzei.
23. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă reprezentantul agentului constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa ultimului. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale.
24. Audiind petiționarul și avocatul acestuia, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanţa a ajuns la concluzia că contestaţia depusă de avocatul, Ion Căpățână, în interesele petiționarului, **Igor BULBAȘ,** la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:
25. Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) şi alin.(2) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.*

26. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 21.02.2026, iar decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată. La data de 26.02.2026 avocatul, Ion Căpățână, care acționează în interesele petiționarului, **Igor BULBAȘ,** a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare. Prin urmare, instanța atestă faptul că contestația a fost depusă în termenul stabilit de lege, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional fiind respectate pe deplin.
27. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.
28. Instanța de judecată stabilește cu certitudine faptul că, la etapa constatării faptei contravenționale, de către agentul constatator nu au fost admise erori procesuale, care ar atrage după sine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind respectate prevederile art.443 Cod contravențional. Instanța de judecată atestă că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea dispoziţiilor legale.
29. Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.
30. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al codului respectiv.
31. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravenţional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*
32. Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.*
33. În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravenţional, *procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*
34. Conform art.425 Cod contravenţional*, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces*

contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

35. În cadrul examinării prezentei cauze contravenționale s-a stabilit cu certitudine că la 21.02.2026 în privința lui **Igor BULBAȘ** a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, și anume pentru faptul că „a depășit unitatea de transport ignorând marcajul rutier 1.1.1.„. Astfel, în baza deciziei de sancționare i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 10 u.c. și 2 puncte de penalizare.
36. Poziția agentului constatator este susținută doar de procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 232008 din 21.02.2026, întocmit în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional.
37. Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile învinuirea contravențională formulată în privința lui **Igor BULBAȘ**.
38. Instanţa de judecată reține că la materialele dosarului nu există nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar dovedi existența faptei incriminate lui **Igor BULBAȘ** și comiterea acesteia cu intenție, învinuirea bazându-se doar pe poziția agentului constatator reflectată în procesul-verbal cu privire la contravenție.
39. Astfel, în speță nu a fost audiată nici persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, nici careva martori care ar confirma faptul comiterii contravenției.
40. Totodată, făcând o incursiune a speței, prin prisma actului constatator, instanța consideră ca fiind ignorate prevederile art.426 alin.(1) și (4) Cod contravențional care stipulează că *în scopul descoperirii urmelor contravenţiei, corpurilor delicte şi pentru a stabili circumstanţele contravenţiei ori alte circumstanţe care au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei, agentul constatator efectuează cercetarea la faţa locului (a terenului, încăperilor, obiectelor, documentelor, animalelor, cadavrelor umane sau de animale)*, (4) *Agentul constatator cercetează obiectele vizibile, permite, după caz, accesul la ele în măsura în care nu se încalcă drepturile omului. Persoana care efectuează acţiunea procesuală face, după caz, măsurări, fotografieri, filmări, desene, schiţe, mulaje şi tipare de pe urme de sine stătător sau cu ajutorul specialistului în materie. Locul cercetării poate fi delimitat de angajaţii subdiviziunilor specializate de menţinere a ordinii şi securităţii publice din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei*.
41. În acest sens, instanța reține că la baza întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție și emiterea deciziei în privința lui **Igor BULBAȘ**, agentul constatator nu a efectuat nici o acțiune procesuală, cum ar fi fotografieri sau filmări care ar avea importanță pentru justa soluţionare a cauzei.
42. Instanța de judecată menționează faptul că arătarea dovezilor nu presupune o simplă enumerare sau anexare la dosar, ci în cazul înscrisurilor acestea trebuie „arătate” efectiv instanței pentru a fi cercetate în ședința de judecată și apreciate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
43. Prin urmare, instanța de judecată conchide că soluția despre vinovăția lui **Igor BULBAȘ** de comitere a contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, este una evident

arbitrară, bazată pe presupuneri și luată în lipsa unei anchete legale și eficiente. În asemenea împrejurări, instanța de judecată denotă că nu s-a stabilit prin probe pertinente, concludente și utile vinovăția în comiterea contravenției incriminate lui **Igor BULBAȘ**.

44. Astfel, instanța reține că agentul constatator nu a examinat cazul pe deplin, or potrivit art.442 alin.(1) Cod contravențional *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită.*
45. Interpretând coroborat normele legale aplicabile speţei, citate supra, se deduce faptul că procesul-verbal şi soluţia agentului constatator urmează să aibă la bază probe pertinente, care să demonstreze existenţa faptei contravenţionale, întrunirea elementelor componenţei contravenţionale şi vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională.
46. Reieşind din cele menţionate, instanţa conchide că probele acumulate de către agentul constatator nu coroborează între ele şi nu sunt capabile de a exclude orice dubiu rezonabil cu privire la vinovăţia lui **Igor BULBAŞ** în comiterea contravenţiei imputate.
47. În asemenea împrejurări, nu este clar ce a determinat agentul constatator să facă concluzia că **Igor BULBAŞ** se face vinovat de comiterea faptei imputate acestuia. Or, la materialele cauzei instanţa de judecată nu atestă careva probe verosimile şi concludente care ar demonstra că contravenientul, prin acțiunile sale, ar fi comis actele imputate.
48. Lipsa unor alte probe doveditoare, certe şi echitabile denotă în consecinţă caracterul ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind insuficientă probarea faptelor contravenţionale doar în temeiul actelor prezentate de agentul constatator.
49. Potrivit jurisprudenței CEDO, cauza Capeau contra Belgiei (hotărârea din 13 ianuarie 2005), Curtea, referindu-se la bănuielile rezonabile, reaminteşte în această privinţă că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 şi obligă, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. La caz, probatoriul se rezumă la identificarea unei persoane, în lipsa unor confirmări foto/video a acțiunilor/inacțiunilor acesteia. Este imposibil de a menționa faptul că, cazul a fost examinat de agentul constatator corespunzător, și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție, erorile admise urmând a fi tratate în folosul contravenientului, astfel, în detrimentul învinuirii aduse. În asemenea circumstanțe, instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul.
50. Din aceste considerente la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovăţie este o garanţie existentă și în domeniul contravenţional, Curtea Europeana a Drepturilor Omului, în interpretarea art.6 alin.(l) CEDO (dreptul la un proces echitabil) a statuat ca o garanţie esenţiala a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată. Pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, unde s-a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi de îndoială profită acuzatul.
51. Prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării

adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. În acelaşi sens, reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo).

52. De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68). Astfel, în lipsa respectării unei conduite prestabilte pentru o bună desfășurare a procesului contravențional, cât și identificare corespunzătoare a persoanei învinuite, a bunurilor folosite în scopul comiterii contravenției, instanța, constată un abuz din partea reprezentantului statului, fapt care nu poate fi admis. Potrivit jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statutului, ceea ce contravine principiului egalităţii armelor în proces şi prezumţiei nevinovăţiei, plasând contravenientul într-o situaţie de a-şi dovedi nevinovăţia. A specificat că aplicarea ilegală şi neântemeiată a sancţiunii contravenţionale fără nici o probă ce poate confirma săvârşirea faptei ilegale și le califică ca acțiuni samavolnice şi abuz de serviciu manifestate de agentul constatator în raport cu legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, care în consecinţă încalcă flagrant drepturile, libertăţile şi interesele legitime în calitatea sa de cetăţean al Republicii Moldova.
53. Având în vedere că probe suplimentare, care ar fi demonstrat vinovăţia sau ar veni în fortificarea poziției din actul constatator, nu au fost prezentate, instanţa consimte necesitatea de a aplica sancțiunea nulității în raport cu decizia de sancționare, or în conformitate cu art.5 alin.(1) și (2) Cod contravențional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sunt interzise*, iar conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenția în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.
54. Potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*
55. Instanța de judecată reține aplicabilitatea art.461 Cod contravențional potrivit căruia, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional*. Consideră instanța că, în cumulul probelor existente la caz, sunt aplicabile prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional care stipulează că *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei*.

56. În această ordine de idei, instanța consideră contestaţia una întemeiată, urmând să anuleze decizia de sancționare din 21.02.2026, emisă pe semnele contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional cu încetarea procesului contravenţional pe motivul inexistenței faptei contravenționale.
57. În conformitate cu art.441 alin.(1) lit. a), art. art.460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

hotărăște:

Se admite contestaţia înaintată de avocatul, Ion Căpățână, în interesele petiționarului, **Igor BULBAȘ,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 232008 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 21.02.2026 de către reprezentantul INSP, Ion Grosu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 232008 din 21.02.2026, întocmit în privința lui **Igor BULBAȘ** în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancţionare emisă la data de 21.02.2026 de către reprezentantul INSP, Ion Grosu, prin care **Igor BULBAȘ** a fost sancționat în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, cu 10 unităţi convenționale și 2 puncte penalizare, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**